

מ"ת 54596/02/15 - מדינת ישראל נגד חמזי נעים

בית משפט השלום בעכו

02 מרץ 2015

מ"ת 54596-02-15 מדינת ישראל נ' נעים(עציר)

מ"ת 54568-02-15

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת
נגד
חמזי נעים (עציר)
המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אתי שרון

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד חנא בולוס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

פציעה כשהעבריין מזוין - עבירה לפי סעיף 335 (א) (1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה - עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין;

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

ביום 18/2/15, בשעה 21.00 או בסמוך לכך, ישב ב נ (להלן: "המתלונן") ברכבו כאשר חלון הנהג פתוח לרווחה. באותו שלב ועל רקע סכסוך קודם, פצע הנאשם את המתלונן באופן שניגש אליו תוך שהוא אוחז בסכין ואז דקר אותו בדופן החזה השמאלי בחלק העליון של גופו.

תוך כדי שפצע הנאשם את המתלונן, איים עליו באומרו: "אני שרפתי את הרכבים שלכם וצריך לשרוף גם אתכם", וזאת במטרה להפחידו או להקניטו.

כתוצאה מהדקירה, נגרם למתלונן חתך 1.5 ס"מ בדופן החזה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

טענות הצדדים

לעניין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת מפנה להודעות המתלונן, תמונות, תיעוד רפואי, הודעות בני משפחת המתלונן, הודאת המשיב כי דקר את המתלונן והסכין המגואלת בדם.

ההגנה אינה כופרת בקיומן של ראיות לכאורה בשים לב לכך שהמשיב מודה במיוחס לו וקושר עצמו למעשים וממקדת טיעוניה בסוגית עילת המעצר וחלופת המעצר.

לשיטת ההגנה יש לקרוא את מסכת האירועים העובדתית והראייתית בתוך הקשרה הכולל של מערכת היחסים שבין הצדדים בראי אירועים קודמים וממנה להסיק לעניין קיומה של עילת מעצר בעניינו של המשיב.

בנוסף טוענת ההגנה למעין "הגנה עצמית" בנסיבות העניין וזאת בשים לב לאירוע תקיפה קודם שהיה לכאורה מצד המתלונן כלפי המשיב. עוד הצביעה על התנהלות המתלונן ביחס לתלונתו הנוכחית אשר לשיטתה מעלה תהיות ובהיבט זה מפנה לגרסאות המתלונן בהודעותיו ולעצם פנייתו למשטרה טרם הפניה לקבלת טיפול רפואי.

ההגנה אף הצביעה על מה שניתן לכנות אי מיצוי הולם של החקירה בכל הנוגע לבחינת רצף האירועים, ההסברים שנתנו המתלונן והמשיב להימצאותם במקום וכיו"ב.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר לפי סעיף 21 (א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים שעניינה מסוכנות וזאת ביחס לכל אחת משלוש העבירות המיוחסות למשיב ובוודאי בערכן המצטבר של עבירות דוגמת תקיפה בנשק קר, החזקת סכין ואיומים המלווים בעבירת אלימות ככאלה המקימות עילת מעצר ברף גבוה.

המבקשת אף הפנתה לפסיקה רלבנטית ועתרה למעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה ולחלופין להפנייתו לשירות

המבחן.

כאמור, ההגנה מיקדה בעילת המעצר ובמסוכנות הנשקפת מן המשיב.

ההגנה הסבירה את הרקע הקודם לסכסוך בין המתלון והמשיב אשר לפיו על פי הטענה הותקף המשיב על ידי המתלון ואחרים. נטען כי בעקבות אותו אירוע נערכה "סולחה" ולא ננקטו הליכים משפטיים כנגד המתלון באופן שלשיטתה יצר כר לחשש מצד המשיב בנוגע לתקיפות עתידיות ובמידה מסוימת אפשר ותרם למקרה הנוכחי.

עוד נטען כי המשיב שיתף פעולה בחקירתו והודה במיוחס לו באופן שיש בו כדי להפחית במידה ניכרת את מסוכנותו. עוד הפנתה ההגנה לכך שהפציעה אינה פציעה חמורה ולכך שמדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, המנהל אורח חיים נורמטיבי.

בכל מקרה עותרת ההגנה כי גם אם קיימת עילת מעצר הרי שיש בידה להציע חלופת מעצר שתאיין את מסוכנות המשיב בדמות הרחקה ולחילופין מעצר בית מלא בפיקוחם של שלושה מפקחים שהוצגו במעמד הדיון שהתקיים בפניי.

דין והכרעה -

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה אקבע כי קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך.

הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא הודעות המתלון, תמונות, תיעוד רפואי, הודעות בני משפחת המתלון, הודאת המתלון כי דקר את המתלון והסכין המגואלת בדם. יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך ודומה כי גם ההגנה אינה חולקת על כך.

סוגיית ההגנה העצמית (שספק אם יש לה בסיס כבר בעת בחינת גרסת המשיב עצמו) ויתר הטענות המגלמות מעין "הגנה מן הצדק" או מחדלי חקירה יוכלו להיבחן במסגרת ההליך העיקרי.

לעניין עילת מעצר -

לטעמי לא יכולה להיות מחלוקת כי נסיבות ביצוע העבירות הנטענות דהיינו פציעה כשעברין מזויין, והחזקת סכין למטרה לא כשרה כבר הן לבדן מקימות עילת מעצר בשים לב למסוכנות הנשקפת מהן.

בניגוד לנקודת המבט שהציגה ההגנה הרי שלטעמי יש בנסיבות המקרה כדי להצביע על מסוכנות וזאת בשים לב לכך שעל רקע אירוע שעל פניו נראה אירוע מינורי ושלשיטת המשיב עצמו אירע בשעה שהיה "בדרך למכולת" התגלגל לכדי התוצאה העולה מהתיק. לטעמי, שחרור בתנאים של הרחקה אינו מתאים לנסיבותיו של התיק ואין בו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב במידה מספקת.

יחד עם זאת, מאחר ובעת קביעת עוצמת עילת המעצר יש לתת את הדעת לכלל בדבר בחינת זהות העושה וטיב המעשה. משכך, יש להביא בחשבון את הנתונים הנוספים שהציגה ההגנה ולפיהם המשיב בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו ואשר מסר הסבר מסוים לסכסוך קודם בינו ובין המתלון באופן שמעמיד את מסוכנותו בעיקר

עמוד 3

כלפי המתלונן ולא דווקא הציבור בכללותו.

לעניין חלופת המעצר המוצעת -

על פי מצוות המחוקק בית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות שחרור של משיב לחלופת מעצר אשר תבטיח את תכליות המעצר ואת האינטרסים הציבוריים אותם הוא אמור לשרת ומנגד תביא לפגיעה פחותה ככל האפשר בזכויות של משיב שבשלב זה נהנה מחזקת החפות. הדברים נכונים אף ביחס לעבירות ברף גבוה בהרבה מזה הנדון במסגרת תיק זה ודומה כי הדברים ברורים וידועים ואין צורך לשוב עליהם.

ההגנה עתרה לשחרור המשיב לחלופה בדמות הרחקה שכבר ציינתי שלא תסכון במקרה זה ובנסיבותיו או למעצר בית מלא בפיקוח המפקחים שהוצגו.

המבקשת חזרה על עמדתה כי נדרש מעצר מאחורי סורג ובריח ולחלופין עתרה לשלוח את המשיב לקבל תסקיר שירות המבחן לבחינת החלופה שהוצגה במעמד הדיון.

לאחרונה ניתנה החלטתו של כב' השופט עמית בבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, החלטה מיום 10/12/14) אשר נדרש לתפקידו של תסקיר שירות המבחן בעת בחינת חלופת מעצר וממנו עלה בבירור כי לא בכל מקרה ומקרה יידרש בית המשפט לסיועו המקצועי של שירות המבחן והדברים צריכים להיבחן על פי נסיבות כל מקרה לגופו.

בתמצית יצוין כי כב' השופט עמית קבע שלושה סיווגים עיקריים לבחינת הצורך בתסקיר שירות מבחן:

הראשון - מקרים שלא יתאימו לחלופת מעצר כלשהיא ועל כן תסקיר שירות המבחן לא יהיה בו כדי להועיל והוא מתייטר כליל;

השני - מקרים בהם בית המשפט יכול לבחון החלופה בעצמו ולהתרשם ממנה באופן בלתי אמצעי לכאן או לכאן ברף הנדרש למתן החלטה כך שלשירות המבחן אין כל יתרון מובנה על בית המשפט ;

השלישי - אותם מקרים בהם נדרשת בחינה מקצועית נוספת של החלופה המוצעת באמצעות כלים העומדים לרשות שירות המבחן, אשר אינם עומדים רשות בית המשפט, או מקרים בהם החלופה המוצעת טעונה בחינה מעמיקה נוספת בשים לב לנסיבות העניין, זהות המשיב, המפקחים המוצעים וכיו"ב.

מן הכלל אל הפרט -

במקרה זה הוצגו בפניי שלושה מפקחים אשר מוכנים לפקח על המשיב במסגרת של מעצר בית מלא.

לאחר ששמעתי את שלושת המפקחים התרשמתי כי מדובר במפקחים המבינים את המוטל עליהם ואשר יכולים להוות דמויות סמכותיות דיין כלפי המשיב ולמלא אחר משימת הפיקוח. משכך, ובהתחשב במכלול נסיבות המקרה כפי שתוארו

עד כה, שוכנעתי כי שחרור של המשיב בתנאים של מעצר בית מלא בפיקוחם ובצירוף תנאים נוספים, יהיה בו כי לאיין או להפחית במידה משמעותית את המסוכנות הנשקפת ממנו תוך פגיעה מידתית בזכויותיו.

נוכח התרשמותי הבלתי אמצעית מהמפקחים לא מצאתי כי יש מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר.

על כן אני מורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא בביתו של מר ק ובפיקוחו של מר ק לסירוגין עם המפקחים האחרים שהוצעו הגב' מ נ ומר ח נ.

המשטרה תהיה רשאית לפקח על ביצוע תנאי מעצר הבית בכל עת.

2. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ וכן תיחתמנה ערבויות צד ג' על סך 5,000 ₪ כל אחת על ידי כל אחד מהמפקחים.

3. תבוצע הפקדה כספית על סך של 3,000 ₪ וזאת עד ליום 4.3.15 שעה 12:00.

אי ביצוע ההפקדה היום לא ימנע את שחרור המשיב.

הוסבר למשיב, למפקחים ולסניגור שכל הפרה של תנאי השחרור תתקבל בחומרה.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ה, 02/03/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 5

בנסיבות העניין אני מאריכה את המועד לחתימת הערבה השלישית עד ליום 4/3/15, שעה 12.00.

המזכירות תעקוב אחר ביצוע ההפקדה וחתימת הערבה השלישית במועד שנקבע.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ה, 02/03/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת